

JANA MÜLLEROVÁ

A romantic close-up of a man and a woman about to kiss. The man is on the right, shirtless with a white shirt draped over his shoulder, and the woman is on the left, leaning towards him. The background is a soft, warm glow.

DOBRÁ
MIĽENKA

MARENČIN PT

Dobrá milenka

Jana Müllerová

Dobrá milenka

MARENČIN PT

Copyright © Jana Müllerová, 2023
© Marenčin PT, spol. s r. o., Bratislava, 2023
Jelenia 6, 811 05 Bratislava
marenčin@marenčin.sk www.marenčin.sk
Cover © Marenčin Media, 2023
Layout © Marta Blehová, 2023
998. publikácia, 1. vydanie

ISBN 978-80-569-1128-0 (viaz.)
ISBN 978-80-569-1129-7 (ePDF)
ISBN 978-80-569-1130-3 (ePub)

Jana

Jana Müllerová bola krásna. Mala dlhé blond vlasy, tyrkysovo-modré oči a sexi postavu. Veľmi dobre si uvedomovala, ako jej muži ležia pri nohách. Dnes bol jej veľký večer. Vypila celú fľašu bieleho suchého vína a alkohol jej dodal guráž. Tú potrebovala. Keď si vypila, cítila sa neodolateľne. Sex mala rada. Čím tvrdší, tým lepšie. Akoby sa bičovala za všetky svoje životné omyly a chyby. Bola v sexe submisívna a vyhľadávala výlučne dominantných partnerov. Zbehla do potravín po druhú fľašu vína. Biele suché jej veľmi chutilo. Jednu vec vedela stopercentne. Dnes určite nebude zaspávať sama...

Cítila sa nádherne. Potrebovala muža viac ako čokoľvek. Nedomohla byť sama so sebou. Rada sa ničila. Jej posledný vzťah sa skončil tak, že sa psychicky zrútila. Bola dokonca zasnúbená. Jano ju pred dvomi rokmi doslova uhnal. Bol ňou posadnutý. Kvôli Jane odišiel od svojej dlhoročnej partnerky, s ktorou mal syna Ondříka. Jano ale nebol pre Janu ideálnym partnerom. Bol žiarlivý, majetnícky a zakomplexovaný. Zasnúbil sa s ňou, len aby ju vlastnil. Z Jany sa v tom čase stalo kľbko nervov. Jej snúbenec jej doslova nedal dýchať. Ona sa ocitla v kolobehu pracovných povinností, lebo on večne nemal peniaze. Navyše sa starala o Ondříka. Bola uštvaná. Tragédia nastala po tom, ako zistila, že ju jej snúbenec sleduje cez Gmail a Facebook. Bola ako štvaná zver. Mal ju v hrsti. Citovo ju vydieral, sledoval a ničil. Nebol to skrátka muž pre ňu. Až neskôr zistila, že si ju Jano nikdy nechcel zobrať a mať s ňou rodinu a deti. Povedal to jej najlepšej kamarátke Majke. Bolelo ju srdce, duša a telo. Jana Müllerová bola po druhej fľaši vína stále krásna, ale zlomená žena. Zlomené ženy sa nezastavia pred ničím. Myslia iba na seba. Jana možno nebola zlým dievčaťom, len možno mala v živote smolu na mužov. A z tých si mohla vyberať.

Dnes nechcela skončiť sama, dnes to bude jej večer. Natiahla si čierne samodržky a obliekla klasické čierne minišaty. Stačilo jej len minimum mejkapu a vlnité vlasy si vyžehlila narovno. Bola krásna... Smutná a krásna!

Milan

Milan Zajac si zapálil svojho večerného jointa. Padol mu dobre. Nemal veľmi chute na alkohol, hoci ho čakala veľká televízna párty. Behával, no pri práci televízneho režiséra mal obrovský problém so spánkom. Tá tráva mu padla vhod. Bol to jeho jediný neduh. Svoje divoké alkoholické časy mal už dávno za sebou. Kolegovia ho nahovorili, nech sa ide večer zabaviť. Nechcelo sa mu. Televízne hviezdy a novinári totiž chľastali prvú ligu. Milan na ženy nemyslel. S manželkou Lenou komunikoval len kvôli synovi Tomáškovi, ktorý mal deväť rokov. Ich vzťah už dávno ochladol. Lena očakávala citlivejší prístup, psychologickú párovú terapiu odmietala. Bola chladná ako psí ňufák. No nebolo tomu vždy tak. Kedysi boli zamilovaní a šťastní. Na tie časy však Milan už dávno zabudol. Manželka bola len spolubývajúcou a jemu ostal gauč v obývačke, na ktorom každý večer spával. Práca režiséra mu išla odruky, rád cestoval, diskutoval na rôzne politické témy, behával a tým udržoval svoje telo v zrelom veku fit. Nejak si ten spackaný život raz za čas musel dostať z hlavy. A preto tá tráva...

Jana

Jana Müllerová bola známou lifestylovou novinárkou. Bola zvyknutá byť stredobodom pozornosti. Na televíznu párty sa vybrala sama po dvoch fľašiach bieleho suchého vína, ktoré vypila sama doma. „Dnes sa budem baviť a nebudem zaspávať sama,“ povedala si v duchu. Muži ju balili od jej šestnástich. V tom čase mala detskú tvár a štíhle tínedžerské telo. Peknú postavu a detské črty mala aj vo veku tridsaťjeden rokov. Na chodbe v krčme, kde sa televízna párty konala, spôsobila rozruch. Všetci prítomní si šepkali, že prišla zľahka ovínená známa novinárka Jana Müllerová. Keď sa nahla, bolo vidieť, že pod šatami má sexi čierne samodržky. Muži ju prepaľovali pohľadmi. Ženy si nenávisťne šepkali: „Jana Müllerová je mrcha, ktorú chce každý chlap.“ Nevšimala si zvedavé pohľady. Tak trochu tušila, že pôsobí na ľudí kontroverzne. Vedela, že ju buď milujú, alebo nenávidia. A ona sama kontroverzné osobnosti milovala. Však aj Kate Moss mala kokaínový škandál, Marilyn Monroe bola pobeľhica závislá od liekov a Amy Winehouse talentovaná feťáčka a alkoholička. Jana na párty obehala zopár známych a tým, ktorí ju lepšie poznali, vyrozprávala story o svojom žiarlivom exsnúbencovi. Vôbec jej nevadilo, že sa ľudia len škodoradostne usmievali. Televízny svet bol totiž celý falošný a ona sama žila v tomto čudnom mikrosвете s puncom hviezdičky s peknou tváričkou. Ako tu tak pobehovala s pohárom vína v ruke, narazila na Milana, ktorý stál v hlúčiku s ďalšími televíznymi režisérmi.

„Ahoj, Milan,“ pozdravila ho nežne. Poznali sa z televízie a Jana mala pocit, že tam v minulosti mohla prebehnúť určitá potrebná dávka pre ňu nutnej chémie.

„Dobre vyzeráš,“ povedal jej.

„Ďakujem,“ poďakovala mu už mierne pripitá. Nechcela strácať čas. „Mám taký návrh. Čo keby som kúpila dve fľaše vína a vypili by sme si ich u mňa na terase?“ nadhodila nenútene.

„Budem rád,“ odvetil jej Milan.

Jana sa na neho zavesila a tackavým krokom sa snažila byť aj napriek vypitému vínu sexi. Skočila k nemu do auta, spoločne sa zastavili na pumpe, kde kúpila tie spomínané fľaše, a namierili si to na bratislavské Kramáre. Hneď ako otvorili dvere bytu jej mamy, ovínene mu pošepkala: „Chcem ťa hneď.“

Milan

Milan Zajac už dlho nezažil, čo je to mať v náručí ženu. Táto však bola iná. Bola nežná, zraniteľná a submisívna. Pod krásnou tvárou skrývala staré krivdy, bolesť a utrpenie. Milovanie s ňou bolo iné. Také niečo intenzívne už dlho necítil... Zapálili si na balkóne.

„Som ženatý...“ povedal Jane. „Pred pár rokmi som si zobral bábiku. No dnes nám to už nefunguje.“

Ona ho nevnímala, zrejme mala už dosť pod čapicou. Usmiala sa na neho a povedala: „Som zlomená žena, ale inak som super.“

Milan nebol veľmi pyšný, že sa miluje s opitou ženou, ale ten pocit byť chcený bol pre neho výnimočný. Vedel, že chce Janu vidieť znova, a vedel, že bude dobrá a poslušná milienka... Na svoju manželku Lenu nemyslel a ani nemal prečo. Ich vzťah už dávno vyhasol. Netúžil len po teplom ženskom lone, chcel aj nejaký cit a pocit, že ľúbi a je ľúbený. Možno sa to na prvý pohľad nezdalo, ale pod maskou suverénneho muža sa skrýval citlivý chlap, ktorý chcel byť možno viac pochopený a bol inak prototypom starostlivého a zodpovedného partnera. Janu chcel, ale túžil ju mať a aj chrániť. O piatej ráno mu zazvonil budík a musel sa vybrať do práce. Pri pohľade na mladú blondínku, z ktorej ešte po včerajšku tiahlo víno, si povedal: „Dievčatko, my sa ešte uvidíme.“ Čakal ho totiž mesačný výlet do Indie s dobrým kamarátom, na ktorý sa veľmi tešil. Dúfal, že ho Jana počká, aj keď bude odcestovaný. Chcel ju vidieť znova a privoňať si k jej vlasom a držať v náručí jej rozpálené telo. Nadránom opustil jej byt a utekal do práce.

Lena

Všimla si, že jej papierový manžel Milan dnes nespal doma... Ich manželstvo sa naplnilo už pred rokmi. Zobrali sa a mali milovaného syna Tomáška. Potom bolo chvíľu fajn, no iskra zmizla a ostal im len prázdny život bez citov a lásky. Vedela, že tento problém chcel Milan pred rokmi riešiť psychológom a párovou terapiou, no ona to odmietla. Cítila sa dostatočne múdra na to, aby jej radila nejaká premúdreľá psychologička.

„Čo ak niekoho má,“ zamyslela sa Lena. „A nech má, aj tak odo mňa nikdy neodíde. Mňa už možno nemiluje, ale nikdy nedokáže opustiť nášho syna. A mne sa v dedine nikto nebude smiať, že som rozvedená,“ zamyslela sa hlboko a postavila sa pred zrkadlo. Mala štyridsaťtri rokov a vyzerala božsky. Nie nadarmo pred rokmi vyhrala v dedine miestnu súťaž krásy. Mala havranie vlasy, plnú tvár a nemusela držať diéty. Milana prevyšovala o osem centimetrov, no jemu to roky nevadilo. Necítila k nemu už nič. Mala to dobre vymyslené. Pracovala ako inštruktorka jogy a zarobila dosť, aby mala pre seba aj pre Tomáška. Milan navyše dobre varil a ona rozhodne nebola vychýrenou kuchárkou. Myslela si, že jej vždy bude ležať pri nohách a ich vzťah neochladne natoľko, že budú riešiť len veci ohľadom syna a prípadne debatovať o politike. Milan jej nikdy nenosil kvety a nebral ju do drahých reštaurácií. Bol však zodpovedný a naoko sa obaja tvárili, že je všetko okej. Ale už dávno nebolo. Lena si ani nevedela spomenúť, koľko rokov už nemali sex. Sama nebola veľmi sexuálne založená a svojho manžela po pôrode syna postupne začala odmietať. Potom si jedného dňa uvedomila, že sa aj on prestal snažiť. Naoko však chcela zachovať dekorum, že miestna kráska z Liptova je stále vydatá a žije harmonickým rodinným životom. Ani presne nevedela, čo by chcela, ale bola si istá, že Milan

to nebol. „Hlavne nech všetci vidia, že žijeme dobre,“ hovorila si mnohokrát v duchu. Odmietala si však – ako vždy – priznať svoju mieru viny na stroskotanom manželstve. „Ja predsa robím všetko dobre. Možno nie som dokonalá milienka, ale som starostlivá matka. Toto manželstvo udržím už na veky vekov. Nikto nesmie vedieť, že som ako žena úplne zlyhala.“

Jana

Bola v poriadku. Zobudila sa na rozťahovacom gauči v obývačke, v čiernych šatách, samodržkách a s rozmazaným mejkapom. Milan tam už nebol. Ešte v ústach cítila pachuť vína. Vstala, odlíčila sa, zapálila si rannú cigaretu a z chladničky vytiahla pivo na vyrovnanie. Veľa si z predchádzajúceho večera nepamätala. Len si v duchu zanaďavala, že sa s tým alkoholom mohla trošku viac krotiť. „Bože, čo som sa tým ľuďom na žúrke otvárala ako kniha. Určite som blabotala, hovorila pičoviny a boli mi vidieť samodržky,“ zamyslela sa na chvíľu.

Spomenula si na Milana. Bol fajn a vždy sa jej páčil, už vtedy, keď spolu robili v telke. Netušila však, či sa jej po excentrickom večere plnom alkoholu, teda aspoň v jej prípade, ešte ozve. Nebola si stopercentne istá, lebo k sebe bola kritická. „No na dámu to včera nebolo,“ priznala si s pivom a cigaretou v ruke. Cítila však, že ju k Milanovi niečo ťahá. Prvý sex s ním si nepamätala, len vedela, že čosi medzi nimi prebehlo. Ešte nebola zamilovaná, ale vedela, že ho chce vidieť znova. Vyžaroval z neho taký zvláštny pokoj, k tomu charizma a pohoda. A také niečo zlé dievčatká ako Jana občas hľadajú. V kútiku duše si uvedomovala, že potrebovala muža, ktorý ju potiahne, a nie stiahne dolu ako kedysi Jano. Zobrala do ruky mobil, ktorý pripomínal kalkulačku, a napísala Milanovi: „Ďakujem za včerašný večer, bolo to veľmi fajn.“

O pár minút jej prišla správa. „Bolo to veľmi fajn, ale mala by si v živote niečo zmeniť. Vyskúšaj jogu alebo nejaké výbušné cvičenie, určite by ťa to dostalo do pohody,“ napísal jej.

Vedela, že o pár dní cestuje do Indie a dlhší čas ho neuvidí. Cítila že ten muž má v niečom predsa len pravdu. Mala by sa spamätať z predchádzajúceho vzťahu, možno by na sebe mala začať viac pracovať, práve cez pohyb by to mohlo byť ideálne. Otvorila zásuvku

a pozrela na hrbu liekov, ktoré už niekoľko mesiacov nebrala. „Som normálna žena a nemám žiadne depresie, ba ani úzkosti. Všetko je v hlave. Chcem žiť obyčajný a normálny život, tak ako všetci. Zatvorila zásuvku a rozmýšľala, že dnes večer sa zase opije.

O pár dní k nej mala prísť bývať nová spolubývajúca Domini-ka.

Jana to brala pozitívne. „Aspoň to víno nebudem musieť piť sama,“ povedala si. Bola spoločenská, možno až priveľmi, no v skutočnosti sa aj s ľuďmi cítila nesmierne osamelá. A niekedy aj smutná. Pravdepodobne ju dodnes traumatizoval rozvod rodičov, ktorí ju prehadzovali od jedných starých rodičov k druhým. Stále sa cítila nechcená. V priazni mužov a v spoločnosti kamarátok to tak však nebolo. A s vínom zabúdala na všetky svoje rany, nespravodlivosť a ľudskú zlobu, ktorá bola pri práci v médiách veľakrát znásobená. V podstate bola Jana možno priveľmi srdečná na prácu v slovenských médiách. A trochu naivná. Pri rôznych pracovných úlohách sa často stretávala s mužskými poznámkami či so ženskou nevraživosťou. „Nechcem robiť nikomu zle, tak prečo som stále terčom týchto negatívnych emócií?“ pýtala sa občas sama seba.

Odpoveď bola jednoduchá. V médiách a aj na vysokých pozíciách pracovali psychopati. Na rozdiel od Jaany nemali psychiatrickú diagnózu, šlo len o typ osobnosti.

Jana si uvedomovala, že v tomto zlomyselnom svete sa pravdepodobne pošuškávalo, že ona sama mala nejaké problémy, nazvime to, s dušou, no nemohla s tým nič urobiť, lebo ju s tým nikto nikdy nekonfrontoval.

„Aj tak sú najväčší blázni tam vonku. Duševné choroby majú mnohokrát citliví, inteligentní a jemní ľudia,“ hovorila si, keď po rozchode s Janom skončila na psychiatrii. Istá si však bola tým, že v živote potrebovala oporu, muža, stabilitu. Ona bola totiž miestami veľmi nestabilná: čo na jednej strane mohlo byť príťažlivé, no na strane druhej sebazničujúce. Možno si to nechcela priznať, no v kútku duše vedela, že Milana uvidí znova. Dovtedy však ešte vypije mnoho fliaš vína.

„Lahšie s mužom ako bez muža. Nevieť byť sama a som dokonalý typ na život v páre. Mojm údelom rozhodne nie je ostať na ocot. A keď nepijem, som celkom fajn. Keby som tieto hlúpe úzkosti a depresie nezdedila po babke, možno by sa mi žilo ľahšie. Alebo aj nie...“ zamýšľala sa veľakrát.

Milan bol už odcestovaný v Indii a na ňu opäť doľahla samota. Po víne určite zaspí, je to dozaista zdravšie ako antidepresíva a lieky proti úzkosti. Otvorila vychladenú fľašu bieleho suchého a konečne nad sebou prestala premýšľať.

Milan

V Indii sa cítil dobre. Milan Zajac sa ešte nikdy nikde nestraťil. S kamarátom Martinom boli zladení a spoločne navštevovali miesta, ktoré túžili vidieť. Jana mu po nedávnej noci stále chodila po rozume. To, že po nej veľmi túžil, si uvedomoval častejšie, ako v skutočnosti chcel. Kedysi to bolo inak. Chcel mať harmonické manželstvo, ktoré by mu vydržalo celý život, a aspoň dve deti. Za syna Tomáška bol vďačný, veľmi ho miloval. Ale byť vo vzťahu len kvôli dieťaťu tiež nebolo ideálne. Niekedy mal takú depku, že si myslel, že to takto bude naveky. Dieťa je predsa priorita a potrebuje oboch rodičov. Ale za cenu toho, že človek zomrie úplne vyprahnutý a bez lásky? A aký je to vzor pre jeho syna, keď si s Lenou nedajú už ani pusu?

Užíval si indickú farebnosť, hluk a špinu, a otravní domáci mu ani trocha nevadili. Milan cestoval rád, ale už sa trochu tešil aj domov. Slúbil Jane, že sa jej ozve. S tou malou blondínkou mal predsa ešte svoje plány. Zapálil si cigaretu a nechal sa unášať atmosférou exotickrej krajiny.

Z ich stravy prdel a stále ho prehánalo, no bol rád, že zmenil vzduch. „Milujem slobodu, ktorú mi cestovanie prináša, na druhej strane by som chcel s niekým zostarnúť,“ povedal kamarátovi Martinovi.

Ten ho chápal. Aj tí napohľad najdrsnejší muži potrebujú mať pocit, že sú žiadaní, lebo tiež majú city.

Na indickom trhovisku hľadal nejaký malý darček pre Janu. Chcel jej urobiť radosť. Napokon sa rozhodol pre malú sošku Budhu.

Manželke darčeky už dávno nekupoval. Pozornosť v podobe maličkostí sa z ich vzťahu vytratila už dávno. Spomenul si na svoj